

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ
ДОНЕЦЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
МАРІУПОЛЬСЬКА МІСЬКА РАДА
ГО «ФОНД РОЗВИТКУ МАРІУПОЛЯ»
АРИЕЛЬСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ, Ізраїль
БЕРДЯНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВИЩА ШКОЛА ЕКОНОМІКИ ТА ГУМАНІТАРИСТИКИ (WSEH), Республіка Польща
ДУНАЙСЬКИЙ ІНСТИТУТ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
«ОДЕСЬКА МОРСЬКА АКАДЕМІЯ»
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ (EIDV), Словацька Республіка
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЦІАЛЬНО-ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (EUST), Республіка Польща
ІНСТИТУТ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ЗАЙНЯТОСТІ УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ З РОЗВИТКУ МЕНЕДЖМЕНТУ ТА БІЗНЕС-ОСВІТИ
АСОЦІАЦІЯ СПРИЯННЯ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ОСВІТИ ТА НАУКИ «SPACETIME»

СТРАТЕГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ДЕРЖАВНОГО ТА ТЕРИТОРІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

**Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції
(Маріуполь, 9 жовтня 2020 р.)**

Маріуполь
2020

Редакційна колегія:

Голова – *Марова С. Ф.*, д.держ.упр., професор, голова оргкомітету, ректор Донецького державного університету управління;

Заступник голови – *Балуєва О. В.*, д.е.н., професор, заступник голови оргкомітету, проректор з наукової роботи Донецького державного університету управління

Члени ради:

Токарева В. І., д.держ.упр., професор, проректор з науково-педагогічної роботи Донецького державного університету управління;

Смирнова І. М., д.пед.н., доцент, заступник директора з науково-педагогічної роботи Дунайського інституту Національного університету «Одеська морська академія»;

Солоха Д. В., д.е.н., професор, декан факультету економіки Донецького державного університету управління;

Дятлова В. В., д.е.н., професор, завідувач кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності Донецького державного університету управління;

Черниш О. І., д.держ.упр., професор, завідувач кафедри менеджменту невиробничої сфери Донецького державного університету управління;

Стойка А. В. д.держ.упр., професор, завідувач кафедри туризму Донецького державного університету управління;

Тарасенко Д. Л., д.е.н., доцент, декан факультету права і публічного управління Донецького державного університету управління;

Маслов І. З., к.т.н., механік I-го розряду, завідувач кафедри судових енергетичних установок і систем Дунайського інституту Національного університету «Одеська морська академія»;

Калініна І. В., к.ю.н., доцент, завідувач кафедри спеціально-правових дисциплін Донецького державного університету управління;

Никифоренко Н. О., к.і.н., доцент, завідувач кафедри соціології управління Донецького державного університету управління;

Хороших В. В., к.держ.упр., доцент, завідувач кафедри маркетингу Донецького державного університету управління;

Драгомірова Є. С., к.е.н., доцент, доцент кафедри туризму Донецького державного університету управління;

Ткаченко О. Г., к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності Донецького державного університету управління.

Затверджено рішенням Вченої ради Донецького державного університету управління від 01.10.2020 р. № 2.

С 83 *Стратегічний потенціал державного та територіального розвитку: матеріали IV міжнародної науково-практичної конференції (наукове електронне видання) м. Маріуполь, 9 жовтня 2020 р. Маріуполь. 2020. 442 с.*

У збірнику представлені матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Стратегічний потенціал державного та територіального розвитку». Наведено погляди представників органів державної та місцевої влади, наукової спільноти та практиків щодо проблем формування стратегічного потенціалу державного та територіального розвитку та пошуку шляхів їх вирішення. Матеріали будуть корисними для науковців, практиків, керівників підприємств, викладачів вищої школи, аспірантів, студентів.

До ініціативи залучені також інші країни Східного партнерства: Білорусь, Вірменія, Молдова, Грузія, Азербайджан. Метою програми визначена гармонізація законодавства. Реалізація програми забезпечить спрощення процедури торгівлі між ЄС і країнами-сусідами, утворюючи уніфіковані правила електронної комерції, логістики та митниці, а також розробляючи унікальні транспортні цифрові коридори. Українські компанії зможуть оперативніше взаємодіяти з партнерами по бізнесу в Європі без паперу.

За оцінками Українського Інституту Майбутнього, до 60% доданої вартості в Україні в 2030Е буде створено в нових високотехнологічних секторах економіки, в таких як штучний інтелект, робототехніка, біоінженерія, 3D-принтинг, наномедицина та інші. Експорт результатів діяльності буде більш ефективним за електронним документообігом.

Список використаних джерел:

1. eTrade for all Year in Review 2017-2018. URL: https://unctad.org/en/PublicationsLibrary/dtlnone2018d1_en.pdf.
2. UNCTAD B2C E-COMMERCE INDEX 2019 URL: https://unctad.org/en/PublicationsLibrary/tn_unctad_ict4d14_en.pdf.
3. Shkarlet S. M., Khomenko I.O. The current state and prospects of development of international electronic commerce. *Scientific bulletin of Polissia*. 2017. № 2 (10). P. 2. S. 133–138.

УДК 339.9(477):(4-672ЄС)

**ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ В ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПРОСТІР:
ПЕРЕШКОДИ ТА ПОЗИТИВНІ НАСЛІДКИ**

МАЛІЧ Л. А.,

кандидат економічних наук, доцент,

ПЕТРИК І. В.,

аспірант,

Донецький державний університет управління

Основним інструментом реалізації національних інтересів України є Євроінтеграційні процеси і членство України в Європейському Союзі, розбудова правової та демократичної держави, зміцнення вже існуючих та впровадження нових механізмів функціонування громадянського суспільства в Україні відповідно до європейського зразку. Вхідження України в ЄС – це запорука подальшого зміцнення вітчизняних позицій на міжнародній арені.

Після останнього розширення ЄС Україна стала безпосереднім сусідом Євросоюзу. Це відкриває нові можливості для поглиблення співпраці між Україною та ЄС [1]. Європейська інтеграція України виступає як окремий елемент зовнішньополітичної діяльності нашої держави, тому аналіз її кроків у цьому напрямі стає актуальним та цікавим як об'єкт наукового дослідження.

Політика України щодо розбудови відносин з Європейським Союзом упроваджується на основі Закону України від 1 липня 2010 року «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» (в редакції від 1 січня 2015 року). Відповідно до статті 11 Закону однією з основоположних засад зовнішньої політики України є

«забезпечення інтеграції України в європейський політичний, економічний, правовий простір з метою набуття членства в ЄС». Дорожню карту та першочергові пріоритети становлення та розвитку України як члена європейської сім'ї визначено Стратегією сталого розвитку «Україна-2020», схваленою Указом Президента України №5/2015 від 12 січня 2015 року [2]. У Документі зазначено, що ратифікувавши Угоду про асоціацію між Україною та ЄС, Україна отримала інструмент та дороговказ для внутрішніх перетворень, а виконання вимог цієї Угоди дає можливість Україні в подальшому стати повноцінним членом ЄС.

Слід зазначити, що інтеграційні процеси є складними, саме тому необхідно зрозуміти, по-перше, що отримає Україна та які проблеми виникнуть на шляху до членства в ЄС, а по-друге, які очікувані перспективи у державі від цього членства в сучасних умовах.

На сьогодні для України особливе значення мають наступні аспекти інтеграційного процесу: правовий аспект – збереження суверенітету і державності; економічний – розвиток країни і добробут населення; політичний – забезпечення цивілізаційного майбутнього Українського народу [3].

Сьогодні, незважаючи на допомогу Європейського Союзу в здійсненні реформ, покликаних сприяти економічному зростанню та підвищенню добробуту населення, існують певні перешкоди різного характеру на шляху України до ЄС і вони є досить значними, хоча й не перешкодами, а саме:

- низький рівень поінформованості громадян про ЄС;
- сумніви стосовно того, що євроінтеграція України матиме вигоду для всього населення України
- занепокоєність щодо конкурентоспроможності українських товарів на європейському ринку та еміграції робочої сили;
- вимоги до розвитку відносин Україна – ЄС, які важко буде найближчим часом задовольнити, в першу чергу це правосуддя, корупція та організована злочинність [4].

Крім того, існують певні внутрішні чинники, що гальмують рух України до ЄС, основними з яких є: повільність у проведенні економічних реформ; рівень корупції та економічної злочинності; відсутність єдиної думки серед населення, щодо європейського вибору країни; недостатність досвідчених фахівців з питань євроінтеграції [5]; значний розрив у рівнях економічного розвитку України і країн ЄС.

Оскільки євроінтеграція має як переваги, так і ризики, Україні слід акцентувати увагу на використанні саме позитивних моментів євроінтеграції. Головна перевага вступу України в ЄС полягає у можливості виходу нашої держави на один рівень з провідними країнами Європи та прийняття її до співдружності вільних, розвинутих в економічному та політичному плані держав. До позитивних наслідків вступу України в ЄС можна віднести такі вигоди:

- політичні вигоди: участь в Європейській колективній безпеці та гарантування, за її допомогою, територіальної недоторканості України;
- економічні вигоди: нові ринки збуту для українських товарів та додаткові інвестиції, в українську економіку, зменшення митних тарифів та отримання позитивного сальдо торговельного балансу;

- соціальні вигоди: ефективний захист прав людини в інституціях ЄС, розширення можливостей для освіти, роботи й забезпечення високого рівня життя населення;

- культурні (ідеологічні) вигоди: широкий доступ до інформаційного потенціалу ЄС.

Отже, Україна дуже повільно здійснювала внутрішні зміни, переважно під тиском громадськості та європейських інституцій. Підписавши Угоду про асоціацію, ми взяли на себе конкретні зобов'язання, виконання яких, в першу чергу, потрібне нам самим, адже мова йде про покращення життя українців. Орієнтиром є країни-члени Євросоюзу, які мають ефективнішу державну систему управління, де громадяни є більш захищеними у своїх правах, мають більше шансів для саморозвитку, вищий рівень життя, впевненість у майбутньому. Шлях до цього орієнтиру пролягає для України через процес європейської інтеграції – внутрішні реформи, викорінення корупції, адаптацію європейських стандартів, економічну інтеграцію та політичну асоціацію з ЄС.

Євроінтеграція важлива для українців, оскільки вона є яскравим свідченням, що Україна – це невід'ємна частина Європи, що ми можемо у себе імплементувати кращі практики європейських країн і стати у майбутньому повноправним членом ЄС.

Список використаних джерел:

1. Федоришина О. О. Проблеми інтеграції України до Європейського Союзу. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=1103>.

2. Указ Президента України Про Стратегію сталого розвитку «Україна-2020». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5/2015#n10>.

3. Деліні М. М. Проблеми інтеграції України в світове співтовариство в сучасних умовах. URL: <http://global-national.in.ua/archive/2-2014/12.pdf>.

4. Багатеренко А. О. Проблеми та перспективи європейської інтеграції України. URL: <http://jrn1.nau.edu.ua/index.php/IMV/article/viewFile/5915/6665>.

5. Відносини між ЄС та Україною: інформаційна довідка, 6 березня 2018 р. URL: https://eeas.europa.eu/headquarters/headquartersHomepage/29685/node/29685_uk.

УДК 339.9

СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ РОЗВИТКУ МІСТ ЯК ВЕКТОР РУХУ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ЗМІН В УКРАЇНІ

МАМАТОВА Л. Ш.,

кандидат економічних наук,

ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет»

Європейські інтеграційні процеси та членство України в ЄС є основним орієнтиром реалізації національних інтересів країни, формування та впровадження механізмів зміцнення вітчизняних позицій та побудови громадського суспільства відповідно до європейського зразка. Саме тому, пріоритетом інтеграції постає необхідність формування оптимального вектору стратегічного розвитку та ліній поведінки відповідно в кожному секторі економіки України.